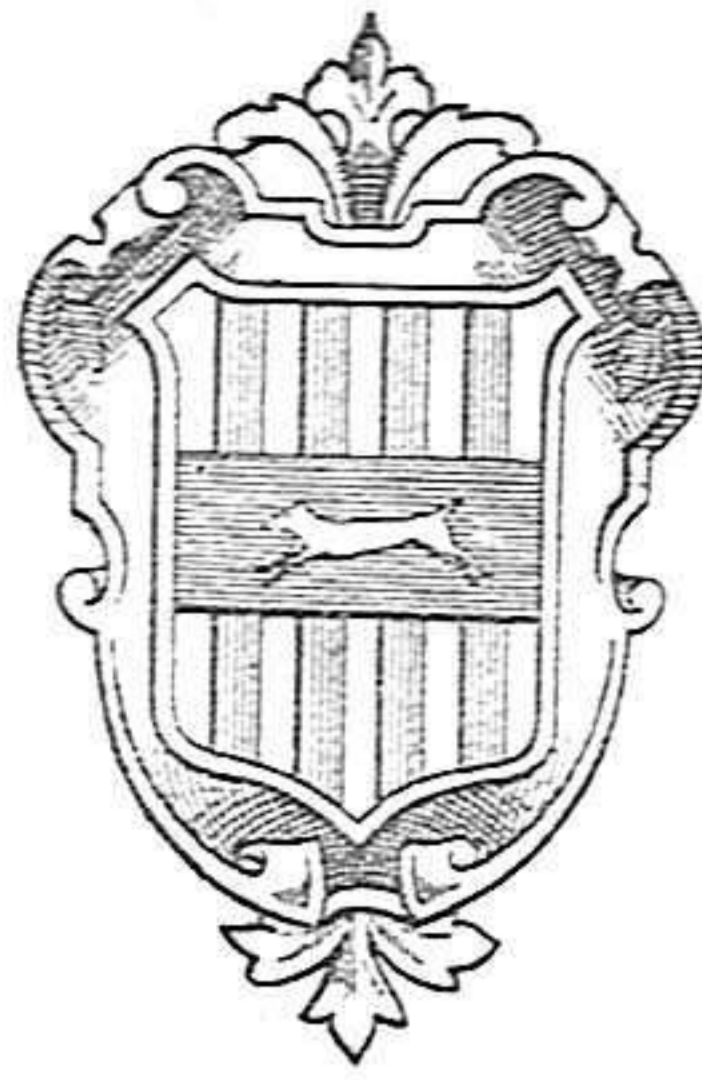

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.-INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 13 DE OCTUBRE DE 1917

Núm. 145

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

RECEPTA PER A SER SAVI

Si anem esbrinant la ciència dels homes, veurem que cadascú sab alguna poca cosa de lo que té diàriament entre mans i rès més.

Ni el pagès coneix molts cultius, sinó aquells que practica; ni el menestral domina altre ofici que'l seu; ni el lletrat sab tot lo que ha estudiat, sinó aquelles comptades coses en que sovint treballa.

Es tant lo que cada hu ignora, que mal pot ser ningú tingut per savi; de la ciència d'un pagès a la d'un home de carrera hi va ben poca cosa, i si veiem al primer, quedar badoc davant dels enraonaments del segon, també havem vist lletrats confondre ridículament el blat i el margall. Queden, doncs, tants a tants.

Entre les coses que per la llum propia no podem veure clares n'hi ha de tres menes, de les que'ns convé, de totes passades, saber-ne alguna cosa.

Pel bon règim de nostra ànima tenim de saber algunes veritats sobrenaturals que'ns expliquin nostra finalitat en el món i els medis d'assolir-la.

Per la bona marxa de nostre treball tenim de saber algunes coses dels oficis que no són el nostre.

Per a donar bona solució a problemes accidentals de nostra vida, havem de tenir un criteri que'ns ensenyi a trampejar les petites o grosses dificultats en que podem trobar-nos. I sent com és tan mesquina la llumaneta de nostre cervell, ¿podem arribar a tant? Sí, senyor; podem arribar a tant d'una manera molt senzilla.

Per lo sobrenatural tenim la fe, la doctrina cristiana i les explicacions del senyor Rector. Per virtut d'aquesta llum un nen de set anys avui dia sab lo que Plató i Sèneca mai arribaren a saber.

Per lo que cau fora de nostre ofici, tenim el remei de preguntar a altre que sapiga lo que nosaltres ignorem. Per manera que on no arriba nostra llum, podem emmalleva-la del veí.

Pels mils problemes de nostra vida moral i material, a més del consell d'una persona prudent, tenim el sentit comú, eix aplec de dites i sentencies de les generacions passades que han topar amb iguals dificultats que nosaltres topem, acreditades

per la experiencia de cent centurries i de milers de pobles, resplandors que encara duren de lo que sapigué Adam abans de pecar.

Lines quantes fulles de catecisme, un pecic de bon consell i un xavo de sentit comú (de tot això n'hi ha botigues a tots els pobles i ho donen de franc) és una bona recepta per a curar nostra ignorància.

Qui es tingui per savi desprejarà la recepta i, ademés de tonto, serà toçut i temerari.

Nosaltres serem humils, i confessant la insuficiència del nostre cervell, que boi arriba enlloc, farem ús de la recepta i apendrem escoltant una cosa més cada dia i serem savis i prudents a pesar de nostra ignorància.

JAUME RAVENTÓS

(Proses de bon seny)

FULLES CASTELLANES

LITERATURA SANA

La Literatura, es el termómetro en la cultura de los modernos pueblos, atalaya de la inteligencia, elevada línea de conducta, fuerza incontrastable de refinada voluntad y torneo del buen decir.

Por ello la Literatura, colma a la vez, las justas aspiraciones de lo espiritual y terreno: y se cierne, en las regiones altísimas de las nubes del pensamiento, e iluminada a los aureos rayos del sol de la vida, descende en bienhechora lluvia, alimentando las frescas fontanas de la ciencia que fecundizan, los cultivados campos de los amigos del saber.

Es algo así; como la diamantina puerta, del hermosísimo templo de la sabiduría, invitando a los mortales, a meditar los puros goces de lo intelectual.

Ella, con ojo profético, vaticina las hecatombes, al basar sus juicios en los anales de la Historia; resuelve pulcramente, los más hondos problemas; con atildada perseverancia, es heraldo de la gangrena social; y, en estilista forma, ameniza lo amargo de la represión.

No es la muda Esfinge: sorda ante el dolor y ciega ante el llanto; es madre bendita, de amores eternos y patrios, tierna y compasiva. Su escrito: es un triunfal himno,

cuyas inspiradas estrofas, pudieran cobijarse en los pliegues de la nacional Enseña; es un gigante canto de la verdad y el bien, de un pueblo viril; es una florida arpa, de empíreas melodías, tañida por angélicas manos, en las grises horas de prueba; es cuna de los conocimientos nuevos y sepulcro de los de antaño; es, en fin: la gentil Primavera, plétórica de savia educadora, en estalle de renovación de paladines sistemas, acoplados a la realidad.

¡Prez y loor imperecederas, al genio de la parla; al arco iris de ventura, jamás soñada; a la simbólica ramita del olivo de paz! ¡En la luz divinal, hundes tu retina: y templada en el cumplimiento de tu ejemplar ministerio, de maestra del lenguaje, centelleas, cual vívido astro de primera magnitud, en la bóveda santa de la increada Sabiduría!

Santiago Vilella Crespo de Quirós.
Mancor, octubre de 1917.

ANTANY I ENGUANY

COM PERDEN EL TEMPS ELS CIUTADANS

Al Dr. Aris

Els nostres joves d'enguany, descomptant excepcions, se passen hores i més hores asseguts per les nostres societats i cafès, fent aqueixes bajanades que'n diuen *colmos* o perturbant-se l'intel·ligència amb semblances tontes i ridícules. Així perden llastimosament el temps, que per als anglesos és or.

I nosaltres demanam: en lloc de pensar i repensar en què se semblava el general Weyler l'any 1909 amb un Mongolfier, o en quin és el *colmo del pastoreo abusivo* ¿no seria més pràctic i profitós, dins aquets cercle de perdre el temps que nosaltres criticam, el pensar i aclarir perquè els nostres avantpassats feien la major part dels carrers torts, i redons els portals de les nostres cases i casals, i la bella i típica volada de teulada de llenyam vermell?

No seria més útil averiguar per quina fi se va fer la nostra incomparable Llonja, qui foren els que donaren els doblers per fer-la i perquè enguany s'han d'omplir d'amos i missatges de la part forana els porxos de la plaça major i sobre tot el troç que dona

al carrer de Sant Miquel? No seria més instructiu i agradable averiguar perquè es que'l poble diu: «Que'n som jo de sa mort d'En Berga» «Ell e-hi va haver encarnat i blau», «Qui dona per néixer ha de dar per creixer», etc., etc.?

Nosaltres creim que sí; i pregam a tantíssims de joves que perden els temps fent *colmos* en castellà que's dediquin a l'estudi de les coses nostres que més nos atanyen; perquè els bons costums d'anany, lo mateix que tantíssimes altres coses d'interès general, han anat desapareixent substituïts per altres que no se semblen ni tenen parió amb els d'ara; perquè nos dona pena veure el nostre jovent que, perquè se pensa llegir i escriure bé en castellà i du un duro dins la butxaca, desprecia tot lo d'antany dient: el món camina i jo soc modernista; a mi dau-me *toros*, coblejadores i aliments en conserva, que tot lo altre són violes!

Violes sí, però violes d'or; violes que no són capaços de fer-les els nostros artistes d'enguany, violes que són visitades, admirades i descrites pels turistes de tot lo món. Ara mateix els Nord-Americans, a tot edifici un poc suntuós i de qui fa fer, l'acaben amb volada de teulada com els nostros d'atany; és a dir, que a fora copien les nostros coses bones i nosaltres copiam les coses dolentes dels forasters.

Però ja ha dit qualqu, que l'home és un animal de costums, i ara el costum entre el nostre jovent és de fer *colmos*, perdre el temps amb aquets jocs de paraules, perquè això vest molt i fa més senyor. Antany quan el jovent no tenia res que fer, en lloc de seure i *aguzar el ingenio* per les nostros societats i cafès s'en anava a donar una volta per fora porta, i al trobar-se amb els treballadors del camp els escometien dient «Deu vos guard», «Bon dia i bon any que Deu vos dó». Enguany si no sou; coneguts ningú es saluda; se té per manco saludar a un pagès; oblidam que si no fos per ells, que guanyen el pà amb la suor del seu front, remoguent la terra, pobres de nosaltres!

ANTONI POL.

Ciutat de Mallorca, 4-IV-17.

De «La Veu de Mallorca»

Jocs Florals de «Nostra Parla,,

Diumenge es celebraran an teatre principal de Ciutat els primers Jocs Florals que ha organitzat «Nostra Parla,, novella societat de Barcelona.

El colisseu a l'hora de comensar estava ple de com en gom del senyoriu més distingit de Ciutat. Pujà a l'escenari l'Ajuntament en incorporació presidit pel Bal le el Sr. Suau; i els membres del Jurat D. Gabriel Llabrés, D. Juan Rosselló de son Fortesa, D. Lluís Nicolau d'Olwer, D. Josep M.^{ria} Tous i Maroto i el Secretari general de «Nostra Parla,, D. Ramón M.^{ria} Casacuberta.

Per encàrreg del President del Jurat, D. Miquel S. Oliver, que no pogué venir de

Barcelona, lletgí son discurs D. Juan Alcover, Mestre en gay sabrer. Es una peça oratòria plena de filigranes i de molta molla, quina lectura recomenam a nostros lectors.

El Secretari Sr. Tous, lletgí una galana memòria i després va obrir les pliques dels autors premiats.

La flor natural la obtengué D. Juan Ramis de Ayreflor, Director del *Correo de Mallorca*, el qual, juntament amb el Sr. Bal le, i del membre del Jurat D. Juan Rosselló, dels massers i Mestre de cerimonis de l'Ajuntament, va anar a entregar la flor a la Reina de la festa de sa elecció, que fonc la aristocràtica i formosa senyoreta, Emilia Ramis de Ayreflor i Rosselló.

Alent ar dins la sala va esser un moment de molta solemnidad; el públic s'acècà dret, l'orquestra romp i els aplaudiments de mils mans i les notes musicals se ajuntaren amb una meteixa lloança, mentres la Reina pujava a son tronc artísticament preparat.

Mossen Llorenç Riber, Mestre en gai saber, obtengué l'*Englantina* i D. Josep Carner la *Viola d'or*.

Els demés premis los guanyaren: nostro amic D. Juan Estelrich, D.ª Clementina Ardoriu de Barcelona, D. Josep M.^{ria} Sagarra, de Barcelona, D. Guillerme Colom de Sóller, D. Mateu Julià, D. Sebastià Guasp de Lluchmajor, D. Juan Ramis el guanyador de la flor natural, D. Antoni M.^{ria} Peña, D. Bartomeu Ferrà (fill), D.ª Maria Antonia Salvà, qui pujà a l'escenari del braç del Sr. Nicolau d'Olwer; D. Bartomeu Fortesa, D. Marià Manent, D. Juan Pons, D. Miquel Duràn director d'aquest setmanari, el Sr. Isern; D. Josep Massot i D. Bartomeu Simó.

Acabà tant solemne acte literari amb el discurs de gràcies que fe el Sr. Nicolau d'Olwer en termes plens de germanor i amor per Mallorca.

Tots els autors foren llargament aplaudits amb entusiasme, i particularment els qui lletgiren sos treballs. Nostro Director rebé moltes enhoresbones de sos coneguts i de molts que no té l'honor de conèixer ni sabrer a qui agreïr sa felicitació.

A continuació publicam la poesia que obtengué la Flor natural que, en tot esser un poeta novell son autor, ha entrat en camp de les muses amb una seguritat admirable.

SOR ANGELINA

Lema: Monja pagesa.

Ahir vareu professà
a l'humil convent de Pina,
i és un nom ben franciscà
el vostre, Sor Angelina.

Adeu, convent de novícies
embaumat i recullit,
on les mundanes delícies
ha ofrenat vostre esperit!

En ell deixàreu un dia,
amb gest d'abdicació,

la falda de pagesia
la frunyella i el gipó;

la vesta amb la qual ballàreu,
ulls baixos, rostre encarnat,
el darrer estiu que anàreu
a festa a poble veinat.

La toca, qui té'l caient
del volant de la pagesa,
envoltarà eternament
vostra faç, tota dolcesa.

Ara sumisa anireu
on vos mani la priora,
nostros villes trescareu
rienta i benefactora.

Bell camí, Sor Angelina,
camí d'amò i patiment,
empreniu sortint de Pina
per anà a un altre convent.

Comensareu fent costura
a dins una sala gran;
pels infants haureu ternura
i els infants vos amaràn.

Ensenyareu pacienta
les lletres i oracions;
vostra boca somrienta
serà plena de perdons.

Com ningú sabreu fer randes
de coixinera i altar;
la jove us farà comandes
en havèr-se de cassar.

A l'ermita de Maria,
en el romiatge anyal,
hi dureu la minyonía
amb un posat maternal.

Vostra mà amb blancor de ciri
a la Verge mudarà,
pel Maig, cada dia el lliri
del pitxer de son altà

I els dijous, que no hi ha escola,
feinejareu amb amor
pel temple, dins l'aureola
dels vitratges de color.

Envoltada de l'infància,
la vida conventual
tindrà per vos la fragància
d'una rosa matinal.

Però us daràn qualque dia
uns queters en car més alts:
deixareu la minyonía
per ana a servir malats.

De les mullers confidenta,
les penes de cada llar
escoltareu amatenta
quan hi quedeu a vel-lar,

Curareu amb paciència
les ferides sens fer mal;
pels malalts l'experiència
vos darà un ull profetal.

Ai d'aquell de qui digueu
—Tem que no arribi a demà—
quan el vicari i aviseu!
Abans d'alba morirà.

Si fou per la minyonia
vostra fresca joventut,
heureu dat al qui patia
vostra forta plenitut.

I en mig de les malalties
envellireu lentament...
tendreu doló i molts de dies
no sortireu del convent.

Com una santa padrina
tothom vos respectarà.
I al morir, Sor Angelina,
tot el poble plorarà.

Joan Ramis d'Aireflor

Garbes i Cavelles

La ruptura del Perú

Segons una informació de l'Agència Reuters, el Congrés peruà s'ha pronunciat a favor de la ruptura diplomàtica amb Alemanya.

Aquesta notícia està en relació amb la reclamació del Perú referent al veler «L. Orton», el qual fou apresat per un submarí alemany per dur contrabando i que, conforme a les lleis de guerra, fou enfonsat després d'haver salvat la vida dels tripulants. Amb motiu d'aquesta mida, la legitimitat de la qual discuteix ara el tribunal de preses alemany, el Govern peruà va demanar indemnització i satisfaccions.

Aquesta pretensió, que és una intromissió en la jurisdicció de preses alemanya, és tant més singular quan que el mateix Perú, durant la guerra peruano-xilena va exercir la jurisdicció de preses sobre el vapor alemany «Luxor», a causa de transportar contrabandol, sense que per això protestàs el Govern alemany.

El Govern alemany acatà lo fet pel Perú en aquella ocasió, declarant-se conforme en què l'assumpte es decidís per un tribunal de preses degudament constituït, demanant tan sols el Govern alemany que si succeís un cas igual amb algun vaixell peruà, s'abstingués també el Govern del Perú de posar-se en el dictamen del tribunal de preses competent, de no semblar-li justa la decisió d'aquest, se solucionaria la qüestió per la via diplomàtica.

La Verema a Catalunya

Diu la «Veu de Catalunya»:

Ens trobam en plena època de veremés. A tot Catalunya l'activitat hi és gran, favorable en general pel bon temps, menys a la comarca de Bages, on ha plogut tempestuosament. La collita, en general, no passa de regular en quant a cantitat, però és força bona.

No es fan apenes transaccions, perquè els vinyaters esperen millors preus, i creim que podran aconseguir-los així com vagin recobrant-se les facilidats d'exportació a França, camí que ja s'ha iniciat, puix el Boilletí Oficial de l'Estació Enològica d'Espanya a Cete, anuncia que ja sols seràn requisats la mitat dels vins entrats a França, i les dades

oficials sobre la circulació de vi a França, molt elevada i lo stock comercial, bastant petit, i la seva mala collita, fan pensar en l'absoluta necessitat de França de comprar vi a fòra, i per ara, encara que nosaltres dobléssim l'actual preu, seriem els que els l'oferiríem a més bon mercat.

Sobre la panificació

Amb motiu del problema de l'encariment del pa, que alguns voldrien còmodament resoldre fent que el Govern obligas a la baixa del blat, el qual obté un preu justificadíssim, una Cambra Agrícola d'aquesta regió ha elevat al ministre de Foment una instància proposant que en la panificació s'adicioni a la farina de blat un 5 per 100 de farina d'arròs, a l'estil de lo que ve fent-se a Itàlia, amb qual procediment, diuen, s'obté un pa molt gustós i nodritiu.

Aquella Cambra assegura que per aquest mitjà s'estalviarien 175,000 tonelades de blat.

Condecoracions

Cent Sacerdots Francesos amb motiu de la guerra són estats condecorats amb la creu de la Llegió de Honor, docents amb la medalla militar i mes de quatre mil son estat anomenats amb elogi a l'orde del dia de l'Exèrcit. D'aquest número de benemèrits ministres del Senyor molts perteneixen a les Ordes religioses expulsades de França, veient-se aixís tornant be per mal, de les persecucions de que foren víctimes pels governs sectaris.

40.000 Soldats protestants convertits

En un dels números del periòdic anglès *The Universe* se publica que an el exèrcit anglès que està en guerra, uns 40.000 soldats protestants han tornat an el si de la Església Catòlica, abandonant la secta protestant dels seus pares. No's diu si aquest número de convertits compren l'estadística de tot l'any 1916, o si's tracta de un fet insolat. La manera com ve redactada la notícia dona probalidats que es un fet aislat. La notícia és de origen protestant essent això una garantia de imparcialitat.

Noves d'Inca

Com veuràn nostros lectors, a la secció que publicam de l'Ajuntament, el Diputat provincial per aquest districte, D. Domingo Alzina, ha oferides fins a 50 000 pessetes per fer un hospital an aquesta Ciutat.

Aquesta acte no necessita comentar's laudatoris, el seu sol anunciament ja diu tot el valor real de l'obra bona que se proposa fer el Sr. Alzina. La idea de fer un hospital ja fa estona que'l preocupa an aquest senyor, puix ja temps enrera els setmanaris d'Inca parlaven amb elogi de quetenia el pla fet. Ara donant una passa més, se compromet amb l'Ajuntament, que si li donen el solar, ell té fins a 50.000 pessetes per sa construcció. L'Ajuntament no deu deixar passar tant bona ocasió per dotar a Inca

d'un establiment que tanta falta ens fa; en lo tràfec que hi ha en la població.

En la cantidat oferida ja se pot fer un edifici que serà més que suficient per atendre a nostres necessitats, puix no s'ha de perdre de vista que Inca és una població rural i que cada formigueta té el seu nieró.

Molt bé Sr. Alzina, si fa l'hospital, Deu l'e-hi pagarà i cent generacions de pobres beneiràn el seu nom.

Dimecres d'aquesta setmana el Guardia municipal D. Juan Rubert va trobar una bossa que duia de dins 260 i pico de pessetes, i tot seguit la va depositar a la Casa comunal per veure de trobar son amo. Dins poc temps s'entregà una senyora de Lloseta i davant nosaltres, que mos trobarem a la sala, li fong entregat la bossa amb la cantidat tota, negant-se el Sr. Rubert a rebre el trobis que se li oferia.

No hem de ser tant pessimistes en tot lo oficial. ¿E-hu veven com hi ha empleats que saben cumplir en lo seu deure? Digne de alabança és l'acció meritoria del Sr. Rubert, per això no necessitàvem haver vist aquest fet per tenir per bon cristià i ben honrat dit senyor.

MIREIA

An aquesta Administració n'hem rebuts exemplars per la venta.

5 pesetes

Hem rebut un article del colaborador que se firma amb seudonim *Joan de Son Catiu* parlant de lo del carrer de Muntanera. No'l publicam aquest número per no haver arribat a temps.

Ha mort a Ciutat D. Miquel Bennassar Metge-oculista, natural d'Inca, i cunyat de D.ª Margalida Bal le i emparentat en varies families d'Inca.

Donam nostros afectuosos condol a sa Família.

Es blocs del Cor de Jesús de 1918, en castellà, ja mos han arribats, a 30 céntims.

Ahir va ser a Inca el senyor Inspector provincial de sanidat el Dr. Lopez Comas, recullint dates per la formació del catraste sanitària d'aquesta Ciutat. Amb la seva assistència es celebrà Junta municipal de sanidat.

Academia Técnica

== INCA ==

Estudios de Bachillerato. — Escuela de Comercio. — Preparación Militar.

DIRECTOR:

D. Bernardino Mulet

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	73'50	el quintà
Blat	a	21'50	la cortera
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	12'50	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.
id. ordinarias	a	24'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	09'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. B'anques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Carroves	a	07'00	el quintà

Ajuntament

Amb nombrosa concurrència de públic es celebrà dijous la sessió de l'Ajuntament.

Se donà compte d'una sollicitud de distins veïns, demanant aviat el pagament de les accions del Corté, lo que donà motiu a discutir sobre la Administració de l'Ajuntament a D. Pere Ferrer i D. Miquel Amengual. Digueren que la Administració era molt defectuosa com heu prova el no haver-se pagat dites accions. El Sr. Gelabert replicà que no era tant defectuosa com volien suposar maliciosament. Per dir que hi ha mala administració hi ha que citar cassos concrets, i discutir-se aquets, i si realment es trobassen abussos fer carrers els autors. En quant a les obligacions del corté no s'ha d'estranyar que la seva amortisació vaja endarrerida tova vegada que sols un Bal'le, D. Pere Bal'le amortisà part de les accions, i és una inconseqüència demanar aquests apressuraments a l'actual Bal'le, quant ha promès pagar dites accions durant lo que resta de l'any.

Va esser presentada una sollicitud de les Religioses de Sant Jeroni, demanant la pronta liquidació de consums, acordant-se que en la vinenta reunió se resolgués.

El Sr. Gelabert demanà que la proposició del Sr. Bal'le feta en la sessió anterior, de posar un interdicte an en Llorenç Beltràn quedàs pendent fins enterar-se si fa un any i un dia que comensaren les obres del carré de Muntanera. Posada a votació la proposta del Sr. Gelabert quedà aprovada per 5 vots contra 4.

Se donà compte de una sollicitud del diputat provincial D. Domingo Alzina, oferint construir un hospital sempre que l'Ajuntament li doni un solar i el presupost del projecte no passi de 50.000 pessetes. El Sr. Amengual demanà que aquest assunte quedàs 8 dies demunt la taula. El Sr. Gelabert digué que com es tractava d'una obra de caritat se devia acceptar-se tot d'una i donar les gràcies al Diputat; lo meteix opinaren els Srs Reus, Morey i Ferrer, quedant

nombrada una comissió encarregada de cercar un solar.

A continuació posam la sollicitud que D. Domingo Alzina ha dirigit a l'Ajuntament.

AL AYUNTAMIENTO DE INCA

El que suscribe, natural y vecino de esta ciudad, compenetrado de la imperiosa necesidad de la existencia en la misma de un establecimiento en donde el pobre enfermo encuentre amparo y remedio a sus sufrimientos, ya que á las clases acomodadas no les faltan otros en donde solazarse; y teniendo en cuenta el creciente desarrollo de nuestra población, tiene el honor y la satisfacción de proponer á este Ayuntamiento lo que sigue.

1.º Que se compromete a construir a sus expensas un edificio para Hospital con estricta sujeción á los planos que le presentará el Ayuntamiento, con tal que su presupuesto no exceda de cincuenta mil pesetas.

2.º Que el solar ha de correr de cuenta del Ayuntamiento.

3.º Que tan luego de aprobados los planos ó cuando le indique el Ayuntamiento dará principio á las obras de referencia.

Se propone además construir un panteon ó tumba para los pobres de dicho hospital y para los que autorice el Ayuntamiento.

No duda el exponente que tales proposiciones merecerán la unánime aprobación de esta Corporación, máxime viendo convertido en realidad un proyecto en otras ocasiones malogrado y que mereció ya su iniciativa el asentimiento general y aprobándolas, verá colmados sus deseos el que suscribe.—DOMINGO ALZINA JAUME.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

A la villa de Seuva ha mort Dª Margalida Llampayes, Esposa de D. Jaime Solivellas de Sa Plana.

Havent demostrat en vida desig d'esser enterrada a Inca, d'on era nativa, son espòs ha cumplida sa voluntat.

Dimecres dugueren son cadàver que vengué acompanyat de moltitud de gent de Seuva, formant llarga filera els carruatges de son seguici. A Inca va esser rebut en creu alsada per la Comunitat parroquial.

Acompanyam amb el sentiment a sa distingida Família de Seuva, fent estensiu nostro condol a sa Mareta que se troba a una edat avansadíssima.

Llissons
de cant i Piano

S'ofereix per donar-ne a domicili del interessat o a sa casa, S. Francesc 9, Mossen JOSEP AGUILÓ, Pvre. i Organista suplent de la Parroquia.

Endevinaies

TARGETA

MARIA T. COSTA RATO

D. N. T.

Compondre amb les lletres d'aquesta targeta, el nom d'un llibre dels principals que escrigué Ramón Lull.

SINCATEGOREMA

PRODUCTE DE LES BEIES—VOCAL—
PLANTA—Fruita del temps.

LOGÒGRIF NUMERIC

1 2 3 4 5 6 7	Pex
1 3 4 5 6 7	Au de rapinya
3 1 6 5 7	Província Romana
3 4 5 7	Capdevanté
1 6 7	Part del colom
6 7	Nota musical
7	Vocal

FUGA DE CONSONANTS

. a . o . a . e . a . a . a . a
a i . e . a u . o . e . a . i
i . o . e u . s . o . o . . i
. e . . e i . o . u . a . a . a . a

TRENCA-CAPS

Ab oI VI
PIKROL IX

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT

A la targeta: *El Puig Major d'En Torrella.*Al Sincategorema: *Ca.*Al Resta-Sincrásis: *Desconcertat.*

A la fuga de vocals:

*Els peus de plata teniu,
i els braços son branques d'or,
i un mirai an el cor,
i dins el cap argent viu.*

Al trenca-caps: *Renou.**El Sen Llorenç*

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures=
En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unces al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 15 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vida!, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Muria.—Inca

Tip. M. Durán.—Inca.